

TEATER WANEMUINE

6

M
A
I
/
J
U
N
I

1
9
3
6

A./S.

TARTU PANK

ASUTATATUD 1868. AASTAL.
AKTSIAKAPITAL KR. 1.000.000.—

PEAPANK

TALLINN, KINGA 1.

OSAKOND

TARTU, SUURTURG 20.

TOIMETAB KÕIKI PANGAOPERATSIOONE

VÄÄRTUSTE VALITSEMINE

PAKKIDE HOIUKAMBER

TERASLAEKAD

PANGAÜHENDUS LODNONIS:
THE BRITISH OVERSEAS BANK LTD.

Dir. Otto Aloe (vasakul)

*Peanäitejuht Karl Otto
(paremal)*

Sf 14398

VANEMUISE TEATER RINGREISILE

O. ALOE

Teatri osa meie kultuurloomingus on suurem kui seda sageli arvatakse. Kahjuks on aga kutseliste teatrite tekkimine ja kestav eksisteerimine võimalik ainult suuremates linnades, kuna väiksemad linnad, alevid ja muud keskused kutselisi teatreid ülal pidada ei suuda. Kuna aga kõik kutselised teatrid teotsevad riikliku toetuse abil, siis pole sugugi õige, et teatrikuultuuri võivad nautida ainult linnaelanikud, vaid meie kutseliste teatrite tegevust tuleb ja on ümberkorraldamisel nii, et need enda keskustest paiskaskid oma ümbruskonnas ringreisude korraldamise näol teatrikuultuuri kogu maale.

Kui „Vanemuise“ teater 25 aastat tagasi esimesena tegi katset hooaja lõpul ringreisu korraldada, siis see oli meie maa seltsimajade võrgu tekkimisel ja näitemängu harrastamisel kui mitte aluseks, siis vähemalt suureks õhutuseks, mis omakorda liitis, arendas ja kasvatas arenevat eestlust — seltskondlikus ja ühiskondlikus töös.

Need esimesed „Vanemuise“ külaskäiguetendused olid ergutavaks teguriks samaladsetele kohapealsetele algatustele. Ja kui suuremad teatrid, „Vanemuine“ ja „Estonia“, ka veel maalavade repertuaari valiku eest hoolitsemiseks kaasa aitasid, siis näitemängutegeme mine maale arenes venestussurveest hoolimata nähtava eduga.

Dekoraator Vold. Haas

Kostümeerija K. Siim-Juse

Kui maa asjaarmastajate teatritegemine ei pakkunud igakord kuigi suuri kunstilisi väärtusi, siis selle väärtus oli ometi olemas seltskondliku elu ja läbikäimise kujundamise näol. Kuid tolleaegne asjaarmastajate teatritegemine andis meie algavatele kutselistele teatritele ka nii mõnegi jõu ja nii on olnud meie asjaarmastajate näiteltskondadel meie teatrielu kujundamisel oma ettevalmistav osa, mis väärrib õiglast hindamist.

Asjaarmastajate teater suutis rahuldada maa- ja väikelinnade teatritarvet meie kultuurelu algpäevil. Aga nüüd, kus maa kultuurisutub iga aastaga, teda asjaarmastajate teater enam ei rahulda. Tema vajab ja tunneb oma õigust kutseliste teatrikunstnikkude loomingust osasaamisel ja kutseliste teatrite ülesanne on rahuldada nende hulkade teatrijanu, kelle teenistuses tema seisab. Ning teatrikultuuri rahva sekka kandes peab ta püüdma pakkuda esmajoones seda, mis seob publiku teatriga. Ja kui see teatri ja publikuvaheline siduv kontakt juba olemas on, siis võib teater alata uusi otsinguid ning publik tuleb kaasa.

Teater ja kirik on kaksikvennad. Mõlemad seisavad rahva vaimsete hüvede teenistuses, hoolitsevad rahva vaimsete huvide rahuldamise eest. Teater on välja kasvanud usulistest kommetest. Usk ja kirik on omandanud teatrilte teatraalsuse. Usk samu tõdesid kuulutab aeglaselt reformeeruvate ühede ja samade dogmade alusel; teater on aga enda olemises ikka liikuv, endasse kõike kunste rakendav keeruline mehhanism, kellel samade tõdede propageerimiseks kõige mitmekesisemad võimalused.

Igal kutselisel teatril peab olema oma nägu, oma isikutunnistus pakutava kunstilise ühtluse näol ja kindlaid sihte taotlev suund. Sellist kindlasuunalist teatrit vajab ka maa. Vajab seda enam kui linn ja ta on õigustatud seda saama.

Esimesi kindlailmelisi ja kultuuriliselt kasvatavaid etendusi pakus maale „Vanemuise“ tegelastest moodustatud „Rändteater“. Kui „Rändteatri“ likvideerumise järgi „Draamastuudio“ asus korraldama ringreisuetendusi intensiivsemalt, tõmbusid teised teatrid sellest

*Muusikajuhid: Juh. Simm
ja Ed. Tubin (paremal)*

enam-vähem tagasi. Viimaste aastate teiste teatrite ringreisu-katsetused näitavad, et nõudmine kutseliste teatrite etenduste järgi on suurem kui „Draamastuudio“ seda pakkuda suudab, ja nüüd on asunud ringreise korraldama jälle teised teatrid. Ebaõige on muidugi see, et kõik teised teatrid teevad seda ainult kevadel oma hooaja lõppedes, sest see ei rahulda veel ümbruskonna teatritarbeid kui hooaja jooksul antakse kutseliste teatrite poolt 2—3 etendust, ja puudujääv osa tahetakse tasa teha kevadel, hooaja viimase kuu jooksul. See võib muutuda ülepakkumiseks. Reguleerijaks olgu siin maaorganisatsioonid ise ja peamiselt seltsimajade omanikud, kes oma ümbruskonna teatrietendusi võivad reguleerida seltsimajade väljaüürimise kaudu.

Kutseliste teatrite külaskäiguetenduste andmine olgu korraldatud nii, et kutseliste teatrite esinemiste kõrval jääks teotsemisvõimalus kohalikkudele näiteseltskondadele ja oma organisatsioonidele. Ümbruskonna kultuursust ei määra mitte külaskäiguetenduste rohkus, vaid oma kultuurorganisatsioonide suurus, tugevus ja tegevusvõime. Seltskondlikku tööd ja arengut häirib killunemine liiga väikesesse seltsidesse ja sellest tuleb hoiduda.

Üle kogu maa levinud kultuurilised organisatsioonid vajavad siduvaid keskkohi ja seda on püütud teostada organisatsioonide liitude kaudu. Hariduslikke sihte ja teatrikuultuuri taotlevate organisatsioonide töö ühtlustamiseks ja hõlbustamiseks on teinud märkimisväärselt palju Haridusministeerium ja Propaganda-amet, kes arvestavad, et teatrikunst on mõjuvamaks vahendiks kultuurilise propaganda tegemisel maa üldiseks hüvanguks. Meie teatrielu ülemaali-

seks korraldamiseks korraldati Näitekunsti Sihtkapitali Valitsuse poolt ülemaalsed teatripäevad. Seal vastuvõetud seisukohad on küll alles teostamisel, kuid maa kurdab, et teatrielu korraldamiseks on senini tehtud vähem, kui seda oleks suudetud — ja seda õigusega. Kui meie algavas teatrielus suutsid maale pakkuda neid rahuldavat repertuaari „Leokese“ ja hiljem Mutsu „Teatrikirjastused“, siis nüüd on nõue vääruslikuma lavakirjanduse järgi nii palju tõusnud, et praegused teatrikirjastused: Mutsu, Eesti Haridusliit ja Autorikaitse Ühing maad ei suuda rahuldada. Maa-organisatsioonide enda otsuse järgi on seda lünka varem täitnud meie kutselised teatrid, eesotsas „Vanemuisega“, kelle algaastate repertuaari mängis kogu Eesti. Nüüd on aga kutseliste teatrite repertuaar muutunud mänguliselt ja lavastuslikult asjaarmastajatele teatritele kättesaamatuks ja maa on sunnitud mängima nn. väärtusetuid teoseid parema repertuaari puudusel. Asjaarmastajate- ja maateatrid suudavad mängida siiski vaid teoseid, mida ei pea päästma mäng ega lavastus, vaid mis on väärtused omaette. „Tuulte pöörises“, „Libahunt“, „Pisuhänd“, „Mikumärdi“, „Vaesemehe ututall“ jne. tekitavad vaatlejais elamusi ka primitiivsemas esituses.

„Vanemuise“ teater, alates käesoleva hooajaga enda uut ülesehitavat tööd, on püüdnud sidemeid luua mitte ainult Tartuga, vaid ka end ümbritseva maaga. Leides kõikide organisatsioonide poolt, kellega kokkupuuteid on olnud, väga sooja suhtumist — asub „Vanemuise“ teater seisukohale, et tema teatri loomingu peale Tartu linna teha kättesaadavaks ka kogu Lõuna-Eestis ja võimalikul korral ka kogu Eestis, sest teotseb ju „Vanemuine“, nagu meie teisedki kutselised teatrid, riikliku toetuse abil. Nagu ringreisu ettevalmistuse-käik näitab, on „Vanemuise“ teatri külaskäiguetendused kõikjal tere-tulnud ja sellega põhjendades, viib „Vanemuine“ oma etendused kõikidesse maakondadesse peale Saare-, Lääne- ja Harjumaa kui Tartust kõige kaugematesse punktidesse.

Nagu seniste ringreisude käik näitab, tuntakse nende järgi elavat tarvidust, sest kevadisest kibedast tööajast hoolimata on enamik etendusi võitnud vaatajaid niipalju kui ruuum lubab, ning alla $\frac{3}{4}$ saalitäit pole olnud veel ainsaski kohas.

Asudes korraldama ringreise, loodab „Vanemuise“ teatrijuhatus kohtadelt, mida ta külastab, kasulikke märkmeid ja arvamisi repertuaari, piletihindade, ettekande laadi, külastamise aja jne. kohta, ning uskudes, et meil ka tulevikus ringreisude korraldamiseks võimalusi avaneb, püüame edaspidi kõikide esitatud sooviavaldustega võimalust mööda arvestada.

* *
*

Ringreisule viib „Vanemuine“ oma kolm väljapaistvamat hooaja lavastust — E. O'Neill'i „Oi noorus“, I. Békeffi „Unustamatud hetked“ „(Vabandamatu tund“) — ja operett-lavastuseks S. Rombergi läbilõõnuma opereti „Kõrvelaul“.

*„Oi noorus“ näitejuht
Rud. Ratassepp
Tegetasi:
List Lindau
Jul. Pöder
Alb. Liik*

OI NOORUS

E. O'Neill'i komöödia 6 pildis — näitejuht
R. Ratassepp. Dekoraator V. Haas.

Väljavõtteid arvustusist.

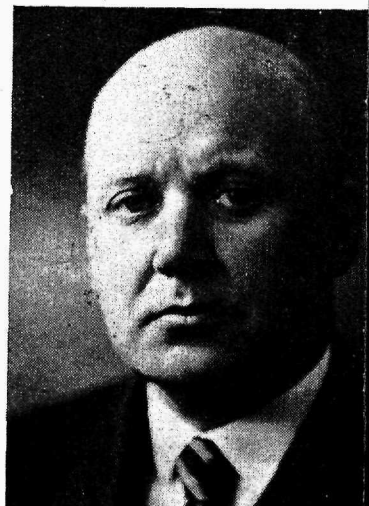
„Postimees“ 27. III 36. R. Janno.

Autor on andnud edasi terava kujutus-
oskusega seda suurt ja sangarlikkust taotle-
vat eneseusku, mis noortes tormakalt pul-
bitseb. Elukogenud silm näeb selles rohkel
määral elurohelist ja elu tõelise palge mitte-
tundmist, mis oma ohjeldamatus idealismis
annab paljugi materjali humoorseks vaatle-
miseks. Ja seda huumorit on osanud autor nii
serveerida, et ta seda „suurt idealismi“ mil-
legagi ei haava, vaid vastupidi: pehme koo-
mika aitab nii mõndagi reljееfsemalt ja sü-
gavamalt mõista. Rohkearvuline publik
elas ettekandele soojalt kaasa.

„Vaba Maa“ 28. III. 36. A. K.

Repertuaari valiku suhtes on O'Neill'i
„Oi noorus“ „Vanemuise“ viimaseagsetest
lavastustest õnnestunumaid. Siin on rohkesti
seda heatahtlikku ja kõikemõistvat huumo-
rit, kõiki — nii noori kui ka vanu — süda-
meni liigutavat koomikat, mille kõige pärast
„Oi noorus“ teisal õigusega on nimetatud päi-
kesepaisteliseks komöödiaks.

Publikut rohkesti. Kontakt lava ja saali
vahel tihe, rohkeid naerupurskeid, isegi ette-
kande ajal.

„Uudisleht“ 28. III. 36. Elka.

E. O'Neill'i meisterlikult elu igapäeva edasiandva näidendi puhul ei saa teisiti, kui peab õnnitlema „Oi nooruse“ repertuaari võtmist. Südamlik ja lõbus, liigutav naeruni ja pisarateni, leidis see vist igatlaadi publikus elava vastukõla. Näidendi lõppedes võis siin-seal näha vargsi peitu pugevaid taskurätte ja ühtlasi headmeelt, mida jagati tüki kestusel tugevate käteplaksutustega.

„Postimees“ 22. IV 36. „Estonia“ külaskäigutenduse puhul. R. J.

Peab ütlema, et see võltsimatu lõige tegelikust perekondlikust elust nagu „Oi noorus“ seda on, leidis estoonlaste poolt sama võltsimatut tõlgitsemist. „Vanemuisegi“ mängukavas seisab praegu sama tükk ja olgu muuseas öeldud, et vanemuislased kannavad siin välja täit võistlust. Mõni üksikasi ja osatõlgitus oli seal parem, siin halvem — või vastupidi — aga üldmulje igal juhul on säärane, et: kanged mehed mõlemad. Võrdlemisi üheväärne ettekanne, kui mitte arvesse võtta mõningaid erifinesse.

Oi!... meie rahvas selliseid seepe ei tarvita! Nad tarvivad ainult käid seepe — Veronika Palmõli seepe!

Ülal:
„Oi nooruse“ tege-
lasi
Tami Kukkk
All:
Lavastseen
„Oi noorusest“

„UNUSTAMATUD HETKED“ (VABANDAMATU TUND)

Istvan Békeffi komöödia 5 pildis. Näitejuht K. Otto. Dekoraator V. Haas.

Väljavõtteid arvustusist.

„Postimees“ 3. IV. 36. R. J.

„Vanemuine“ oli välja müüdnud ja saalis sidinat-sädinat palju. Igauks nagu teadis, et tuleb midagi säärast, mis on kindlasti meeltmööda, ja lustakas õhtu sellest saigi. Kuigi „Vabandamatu tund“ tuletas liigagi tugevasti meelde meile nii sageli serveeritavaid kinopalasid oma intriigi vinklite, sentimentide ja armunüketega — puudus ainult laul, Stolzi muusika ja Bolvary lavastus —, on tolles naljamängus paslikul kujul sahvitseid tüüpe, mõnusat lausehuumorit, pisut ka pipart tänapäeva seltskonna narrustele ja leidlikult onduleeritud situatsiooni koomikat. Viimast oli eriti rohkesti lõpupildis, kus eelmiste vaastuste kestel arendatud intriigijoon oli osavasti koondatud humoorseteks plahvatusteks.

„Päevaleht“ 4. IV. 36. V. Mettus.

Harva on välismaa näidend nii ruttu jõudnud Eesti lavale kui menuka ungarlase Istvan Békeffi naljamäng „Vabandamatu tund“. Mis alles käesoleval hooajal tuli esitendusele Budapestis ja varsti pärast seda ka Viinis.

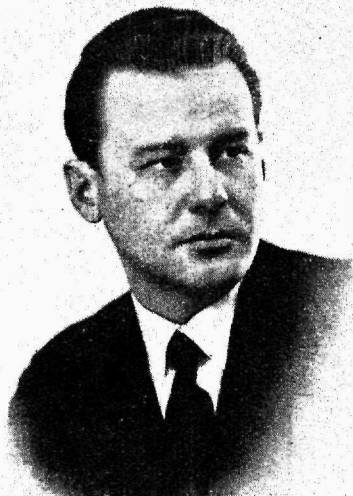
Budapestis läks „Vabandamatu tund“ mõni päev tagasi 125. korda. Viiniski on ta läinud ja läheb praegugi suure menuga. Nüüd ootavad teda Pariis, London, Kopenhaagen, New York ja teisi suuri ning väikesi linnu.

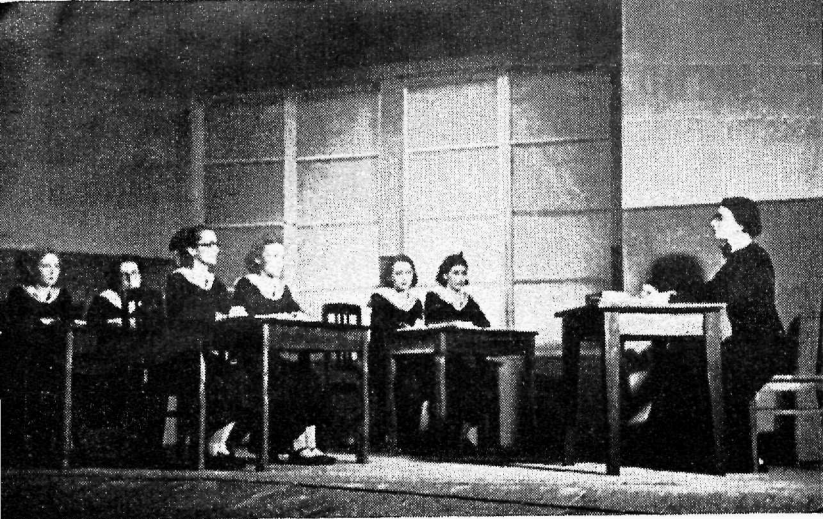
„Vabandamatu tund“ on väga osavasti kirjutatud naljamäng. Noorest naisolevusest, kes pärast gümnaasiumi eelviimase klassi lõpetamist abiellub, kuid siiski tunneb nii suurt igatsust viimase kooliaasta järele, et ta mehe teadmata hakkab käima teise kooli lõpuklassis.

„Vaba Maa“ 4. V 36. A. K.

I. Békeffi naljamäng „Unustamatud hetked“ (Vabandamatu tund) on kerge ja särav naljamäng tütarlastest, kes enne gümnaasiumi lõpuklassi jõudmist abiellub tuntud professori ja õuenõunikuga. Publikut saal viimse võimialuseni täis. Aplausi rohkesti.

„Unustamatud hetked“
peategelasi
Ida Suvo-
rova
Joh. Jürgen-
son
Hans Pitter

*„Unustamatud hetked“
lavastseen*

FOTO-ATELJEE

H. RIEDEL JA H. EGGERT

SUURIM JA MOODSAIM TARTUS

ÜLIKOOI TN. 36

ERIALA PORTREED JA LAVAVÕTTED

Elegantseid daamide

**käekotte, rahataskuid,
portfelle, kohvreid,
adresskaasi ja albumeid**

suures valikus odavate hindadega
soovitab

O. Zimmermann

Tartus, Suurturg 4 ● Pärnus, Rüütli 41.

Tallinnas, Harju 34.

KÕRVELAUL

Vähesed operetid on jäänud püsima teatrite lavadele, mida võib mängida lõpmatuseni ja mis ei vanane. Suur jagu operette on kirjutatud librettolt aktuaalsele ajavaimule tugenedes ja sellepärast on ka nende menu piiratud ajaga. Kalmani igavesti noore „Silva“, Abrahami „Viktooria ja ta husaari“ ja mõningate Straussi ning Falli operetide kõrval figureerib Sigmund Rombergi „Kõrvelaul“ väärikalt, pretendeesides samuti igavesele noorusele.

Seni, kui meie elust ei kao armastus ja romantika, seni kaua võlub „Kõrvelaulu“ idamaine miljöö, kõrve tuline kirk ja seiklusrikas tegevustik alati.

Sigmund Romberg on poola päritoluga amerikaniseerunud komponist. Kuna nii Kalmanilt kui ka Abrahamilt ei järgnenud enam teoseid, mis kestvalt

„Kõrvelaulu“
näitejuht
Heino Uuli
Peategelasi:
Tooni Kroon
ja
Velda Otsus

Puhhas pesu

FREBERKING
400g 68%

KOLLASE
TUUMSEEBIGA

„KÕRVELAULU“ LAVAPILTE

oleks paelunud publiku meeli, siis „Kõrvelaul“ tuli, nägi ja võitis lühikese ajaga kõik maailma lavad. Sigmund Rombergi muusika on kirjutatud meistri käega, on omapärane ja ühtlasi viisirikas. Nagu näiteks väga populaarseks saanud „Kõrve laul“, „Seal kõrves vaid sa ning ma“, ning eriti vägev meeskoor: „Tulgu arm kui kaunis unelm!“

„Kõrvelaulu“ Eesti esietendus oli „Vanemuises“, kellele pea järgnesid „Estonia“, „Endla“ ja Narva „Võitleja“, nii et peaaegu võiks öelda, et terve Eesti on vallutatud „Kõrvelaulu“ romantikast ja meloodiaist.

Võttes oma ringreisu kavva just „Kõrvelaulu“, „Vanemuine“ on lähtunud põhimõttest, et hoolimata suurtest kuludest, seoses vajaliku suure personaaliga, tahetakse pakkuda opereti alal ainult väärtuslikku ja head.

KÕRVELAULU ARVUSTUSI

„Postimees“ — Kolme tekstiautori ja ühe helilooja „Kõrvelaul“ on üle hulga aja jälle suurepärase operett, mida meeleldi vaataks mitugi korda. Kuna ka ettekanne läks üldiselt hästi korda, siis võib öelda, et operetihooja avamine „Vanemuises“ toimus väga õnneliku tähe all.

Üld- ja järelmulje operetist ja ettekandest oli väga hea. „Kõrvelaulu“ võiks kõigile ainult soojalt soovitada.

Ootamatult hea mänguga üllatas tantsitar prl. Otsus, esitades Azuuri osa suure temperamendi ja sügava dramatismiga.

Tooni Kroon, kes juba „Eugen Oneginis“ võlus tartlaste südameid oma ilusa häälega, näitas seekord, et ta on ka intelligentne näitleja.

Heino Uuli, samuti ilusa hääle omanik, on vaba mängus ja oskab tarbekorral olla väga jõuline.

A. Lattik — Alibu Ali osas jättis väga soolihise mulje.

V. Mettus.

„Uus Sõna“ — Lavastus on parem, mis „Vanemuises“ operettide alal viimasel ajal nähtud. „Kõrvelaul“ on kindlasti tükk, mis publikule meeldib ja meeldima peaks.

„Vaba Maa“ — „Vanemuise“ opereti õnnelik algus 3-v. operetiga „Kõrvelaul“. Hindamisväärse töö oli pakkunud dekoraator Haas, keda lilledega otse külvati üle. Ka näitlejale jagati rohkesti lilli.

„Kõrvelaulu“ peategelasi
Helmi Aren
Valdeko
Loigu
Juhan Kull

Igasuguseid valmisrüüeid

ostate kõige soodsamini

J. KAPLANI valmisrüüete ärist

Uueturu 16

Uueturu 16

(Vastu kino „Scalat“)

L. GOLDBERG

Pudu-, pesu- ja hooajakaupa
Soodsam ostukoht

Z. SCH. GOLDBERG

Parfümeeria-, kosmeetika- ja
k u m m i k a u b a d
TARTUS. KÜÜNI 6.

„VANEMUISE“ MUUSIKALAVASTUSI

HEINO UULI

Käesoleva hooaja lõppedes ja pilku tagasi heites tööle, mis on tehtud „Vanemuises“ muusikalavastuse alal, ei saa mainimata jätta üht asjaolu, et ooperile on pandud kindel alus. Kuna varemini „Vanemuises“ ooperilavastused esinesid juhuslikkudena, siis tänavu esitati kaks uut ooperit repertuaari järjekorras ja kolmas soojendati üles osaliselt uue koosseisuga, — see lavastuste arv peaks tagama „Vanemuise“ teatritoimkonna kindlat tahet igati elustada ja ergutada Tartu muusikaelu.

Kuna on tõsiasi, et „Vanemuine“ peab võitlema majanduslike raskusiga, ja eriti ooperi alal pessimistlike tasuvuse väljavaadetega, siis publik seda rohkem peaks hindama neid üritusi, mis sel alal ette on võetud. Veel rohkem, „Vanemuise“ ooper, mida siiski, olles õiglane, saaks nimetada vaid heaks katseks, on juba võitnud tunnustava positsiooni Eesti muusikaelus. Arvesse võtmata kitsaid võimalusi ja ka väheste kogemustega lauljaid-näitlejaid, on „Vanemuine“ siiski tõestanud, et suure töö ja püüdmisega on üldiselt võimalik saavutada tagajärgi, millede pärast ei pruugi punastada vanemate kolleegide ees.

„Vanemuises“ esitatud ooperilavastused „Bohem“ ja „Pajatsid“, ning osaliselt ka „Vikerlased“ on olnud katsed leida uusi radu ja väljapääsuteid vanadest šabloonidest ning traditsioonidest, mis ooperit kollitavad. Kuigi ehk neid püüdeid ja otsinguid uue vormi esitamises pole saadud 100%-selt läbi viia, siis ei pruugi sellepärast jääda seisma poolele teele, sest Tartus on küllalt avara mõtteviisiga muusikamehi, kes peaksid ühiselt käed kokku lööma ja ühiselt saavutama Tartule positsiooni — pealinna kõrval teine muusikakeskus.

Ei ole igakord tähtis väljaantud raha lavastuse välisele küljele, eriti ooperis, vaid mõtleme rohkem sisukusele, hingele ja südamele. Siin ootab meid töö, suur ja laiaulatuslik. Mis jääb puudu välisest koorest, selle teeme tasa südamega.

„Kõrve-
laulu“
tegelasi
Am. Lattik
H. Krnuda
R. Undrits

Pääle

etenduse lõppu

klaas

TÕMMU HIIDU

või

GLADIAATORIT!

≡ **A. L E C O Q** ≡

Villa- ja riidevabrik

„Estonia“

Tartus, Lodja t. 10-a, telef. 10-05.

Abikontor Kivi tän. 1, telef. 58.

Valmistame: moodsates mustri-tes kõgekväliteedilist meeste- ja naisterahva ülikonna-, mantli-, kostüümi- ja kleidiriiet välismaa k'garn lõngadest kui ka koda- ja välismaa villast; loe-, vaiba-, käsilöö-, suka- ja kampsnilõnga igas värvis.

Ostame: maalamba villa ja vahetame villast riidet, suurrätikuid ja vooditekke villade vastu.

En gros müük eriii soodsail tingimusal.

HIND
15 SENTI

Väljaandja „Vanemuise“ selts.

O.-ü. „Ilutrukk“, Tartus 1936

Vastutav ja tegevtoimetaja E. V. Saks.